

Ինչ մո'ր եկեք, բոլոր հոգնածներ և բերնավորվածներ...

Մատթեոս 11:28

Պեկոբեմեր, 2015թ.
N 11 (73)

ԲԱՐԻԼՈՒՄ

Հոյս է տեսնում 2009թ. Հայիսից

Քրիստոս շնաւ է յայտնեցաւ,
մէջ է ճէշ մէջ ամէնորեւ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Դեկտեմբեր, 2013թ., № 11 (73)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Մեծ ավերիս.....	1
Նրահատ Ամիրբեկյան Քրիստոսի ծնունդը.....	2
Վարդան Մակարյան Դավթի երգը.....	5
Շնորհընկալ և օրինյալ Մարիամը.....	8
Դրվագներ Ի.Ա.Լևչուկի կյանքից.....	10
Վկայություն.....	13
Այցելություն.....	15
Մայր, ես փրկվեցի.....	16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

Քրիստոս շնաւ եւ յայտնեցաւ, մէշ եւ յէշ մէջ աւետիս

Հայաստանում ու Հայաստանից դուրս գրնվող սիրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, շնորհավորում ենք բոլորիդ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի ծննդյան և Ամանորի առթիվ: Թող այս նոր՝ 2016 թվականը մեր եկեղեցու համար լինի նոր արթնության տարի, որպեսզի բոլորս Սուրբ Հոգով լցվենք, ինչպես Պողոս առաքյալն է ասում՝ պահենք Ավետարանի հավատքը, պատերազմենք հավատքի բարի պատերազմը,

գորանանք Քրիստոսի շնորհքով, համբերենք զալիք նեղությունների:

Թող Քրիստոսի Ավետարանի բարի լուրը և ճշմարտության լույսը տա՛րածվեն մեր բոլոր հարազատների ու բարեկամների մեջ, ովքեր դեռ չեն ընդունել Քրիստոսին: Ուզում ենք հիշեցնել ձեզ Հայրն. 22:7 խոսքը. «Ահա ես շուրով կգամ: Երանի նրան, ով կպահի այս գրքի մարգարեության խոսքերը»:

Ձեկբեմբեթ, 2015թ., ՁՆ 11 (73)

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

**«Ահա կույսը պիտի կողանա և մի որդի պիտի ծնի, և Նրա անունը
Էմմանուել պիտի կոչեն, որ թարգմանվում է Աստված մեզ հետ»:**

Մատթեոս 1:23

Քրիստոս ծնվեց և հայտնվեց, մեզ և ձեզ մեծ ավերիս

Սիրելի՛ ընթերցողներ, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին ու մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը:

Մոտ 2015 տարի առաջ երկնքի հրեշտակը Քրիստոսի ծննդյան մեծ ավետիսը տվեց դաշտում գիշերն իրենց հոտը պահպանող հովիվներին. այնտեղ՝ Բեթլեհեմի մի մսուրում, ծնվել էր Օծյալ Փրկիչը: Բեթլեհեմը Հրեաստանում գտնվող մի փոքրիկ քաղաք էր՝ Երուսաղեմից ութ կիլոմետր հեռավորության վրա: Այդ քաղաքում էր ծնվել նաև Դավիթ թագավորը:

Քրիստոսի ծնունդը յուրահաստիք է: Այն տարբերվում է մեր մոլորակի վրա երբևէ ծնված բոլոր մարդկանց ծնունդներից: Նրա ծննդի մասին մարգարեացել են Հին Ուխտի մարգարեները: Եսային Քրիստոսի ծնվելուց 700 տարի առաջ մարգարեացավ, որ Աստված պիտի գա երկիր և ապրի մարդկանց մեջ (Ես. 7:14): Իսկ ըստ Միքայի մարգարեության՝ Քրիստոսը (Մեսիան), ծնվելու էր Բեթլեհեմում:

«Եվ դո՛ւ, ո՛վ Բեթղեհեմ Եփրաթա, թեև փոքր ես Հուդայի հազարավորների մեջ, սակայն քեզանից պիտի դուրս գա Ինձ համար նա, ով Իսրայելի իշխանն է լինելու, ում ելքը հնուց, հավիտենական օրերից է» (Միք.5:2): Հովհաննեսն էլ գրեց. «Բանը մարմին եղավ ու մեր մեջ բնակվեցավ» (Հովհ. 1:14): Իսկ Պողոս առաքյալը Ա Տիմ. 3:16-ում ասում է. «Աստված մարմնով հայտնվեցավ»: Այո՛, Աստված մարմին էր հագել ու հայտնվել մարդկանց մեջ: Այդ պատճառով է, որ Քրիստոսին նաև Էմմանուել են կոչում: Այդ մասին մարգարեանում է Եսային և ասում. «Ուստի Տերն Ինքը քեզ նշան կտա. Ահա կույսը կհղիանա և մի որդի կծնի և նրա անունը կկոչի Էմմանուել» (Ես.7:14):

Քրիստոսը եկավ «Խավարի ու մահվան ստվերի մեջ նստողներին լույս տալու և մեր ոտքերը խաղաղության մեջ շտկելու» (Դուկաս 1:79): Քրիստոսի ծնունդը մեզ համար մեծ ուրախություն է, քանի որ Նա ծնվեց մեր մեղքերի քավության ու մեր փրկության համար: Բոլոր Նրան հավատացողները ունեն ձրի փրկություն և հավիտենական կյանք: Քրիստոսի

Ծնվեցե՛՛ք, 2015թ., № 11 (73)

ծննդով պայմանավորված այդ մեծ ուրախությունը ապրեցին նաև արևելքի մոզերը, ովքեր աստղի առաջնորդությամբ եկան ու հասան այն տեղը, որտեղ ծնվել էր մանուկ Հիսուսը:

«Երբ տեսան աստղը, շատ մեծ ուրախությունով ուրախացան: Եվ տունը մտնելով, տեսան մանուկը իր մոր՝ Մարիամի հետ, ու ինկան երկրպագություն ըրին անոր ու իրենց զանձերը բանալով ընծաներ տվին անոր, ոսկի, կնդրուկ ու զմուռ» (Մատթեոս 2:10-11): Մոզերը, որ հեռու տեղից էին եկել և երկար ու վտանգներով լի ճանապարհ էին անցել, չտարակուսեցին ու չզայթակղվեցին, երբ տեսան գոմում ծնված Հիսուս մանուկին: Նրանք, համոզված լինելով և հավատալով, երկրպագեցին տիեզերքի Արարչին ու երկնքի թագավորության Թագավորին:

Սիրելիներ, որքա՞ն շատ նեղություններով ու վտանգներով լի էր մոզերի ճանապարհը մինչև Բեթլեհեմ, բայց ոչ մի բան չէր կարող կանգնեցնել նրանց: Նրանք իրենց սրտում դրել էին տեսնել «հրեաների թագավորին» և չհանգստացան, մինչև չգտան Օծյալ Փրկչին: Նրանք այդ արարքով ապա-

ցուցեցին հին ասացվածքի ճշտությունը՝ «Եթե կա ցանկություն, ուրեմն միջոցներ կգտնվեն»: Մոզերը մեզ համար հավատքի հրաշալի օրինակ են: Նրանք հավատացին Հիսուսին այն ժամանակ, երբ դեռ չէին տեսել Նրան ու չէին լսել Նրա վարդապետության կամ կատարած որևէ հրաշքի մասին: Նրանք ոչինչ չէին տեսել, բացի նորածին մանուկից, որ կարիք ուներ մայրական հոգատարության ու խնամքի: Նրանց հավատքը կարելի է համեմատել ավագակի հավատքի հետ: Ավագակը տեսնում էր միայն իր կողքին մահացող Հիսուսին, բայց նա այդ խաչված Հիսուսի մեջ տեսավ Աստծուն, Տեր կոչեց և ասաց. «Տե՛ր, հիշե՛ զիս, երբ քո թագավորությունովդ զաս»:

Սիրելի՛ ընթերցող, Քրիստոսը եկել է, որ դու էլ կյանք ունենաս՝ անկախ նրանից, թե որքանով ես ընկած մեղքի ու խավարի մեջ կամ հեռացած Աստծուց: Նա քեզ սիրում է և ուզում է, որ դու հավիտյան չտառապես կրակի լճում, այլ հավիտենական կյանք ունենաս ու ապրես Աստծու սրբերի հետ երկնքում, որտեղ չկա մահ, չկա սուգ, չկա արտասուք, չկա ցավ, այլ ամեն բան հրաշալի է ու հավիտենական: Նա ծնվել է ու մեռել քեզ համար Գողգոթայի խաչով վճարելով քո բոլոր պարտքերը: Եթե դու մի ժամանակ եղել ես Աստծու տան՝ եկեղեցու մեջ ու հիմա հեռացել ես՝ թողնելով քո երկնային Հոր տունը, հիշի՛ր, թե անառակ որդուն ինչպես ընդունեց հայրը, երբ նա վերադարձավ: Եթե դու դեռ չես

Ձեկյան միջոց, 2015թ., © N 11 (73)

ապաշխարել, թաղված ես մեղքի ու խավարի մեջ և մտածում ես, որ միևնույնն է, չես կարող ապաշխարել և կյանք ունենալ, մի՛ հավատա սատանայի ստին. նա քեզ խաբում է, որ դու չգաս Աստծուն ու կյանք չունենաս: Հիշի՛ր խաչի վրայի ավազակին որպես օրինակ ու արի՛ Քրիստոսին, Նա քեզ էլ կասի՝ այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես: Մի՛ կարծիր, թե դու պետք է ինչ-որ արժանիք ունենաս, որպեսզի Քրիստոսը քեզ ընդունի, հիշի՛ր այն հովիվներին, որոնց Աստծու հրեշտակը վկայեց Քրիստոսի ծննդի մասին: Եթե ուզում եք իմանալ՝ այն հովիվները շատ առումներով մեծագույն պատվի արժանի չէին, ընդհակառակը, նրանք արհամարհված ու հասարակությունից դուրս մնացած հասարակ մարդիկ էին, բայց Աստծու հրեշտակն առաջինը նրանց տվեց ուրախության ավետիսը:

Միբելի՛ ընթերցող, թեպետ բոլոր ազգերը դույլից կախված մի կաթիլի կամ կշեռքի նժարի վրա դրված փոշու մի հատիկի պես են Տիրոջ առջև (Եսայի 40:15), սակայն Նա ոչ մեկին չի արհամարում (Հով 36:5): Եթե քո սրտում դեռ չի ծնվել Քրիստոսը, ապա իմացի՛ր, որ հիմա Նա կանգնած ծեծում է քո սրտի դուռը. լսի՛ր Նրա կանչը և սիրտդ բացի՛ր Նրա առջև: Նա կմտնի քո մեջ, ու դու կգտնես քո կյանքի իմաստն ու երջանկությունը:

Մեղքի վարձը մահ է, բայց Աստծու ձրի պարգևը՝ հավիտենական կյանք: Աստված Իր կյանքը ձրի՝ որպես նվեր տալիս է քեզ: Եթե դու չես ընդունել այդ

կյանքը, ուրեմն հիմա հավատա՛ և այդ կյանքը ընդունի՛ր այսօր: Դիմեք Նրան հենց հիմա, աղերսե՛ք աղոթքով, քանի որ «...ով Տիրոջ անունը կանչի, պիտի փրկվի» (Հռոմ.10:13): Դուք կանչեք, Քրիստոսը կփրկի, դուք խնդրեք, Նա կների:

Հենց հիմա խոնարհի՛ր գլուխդ և աղոթի՛ր. «Հիսուս Քրիստոս, ես գալիս եմ դեպի Քեզ, քանի որ Քո կարիքն ունեմ: Ես մեղավոր եմ և փրկության կարիք ունեմ: Ես աղերսում եմ Քեզ և ներողություն խնդրում իմ մեղքերի համար: Մտի՛ր իմ սրտի մեջ, փրկի՛ր ինձ: Ես Քեզ եմ տալիս իմ կյանքը և ընդունում եմ Քեզ որպես իմ Փրկիչ: Ես հավատում եմ, որ ով Քո անունը կանչի, կփրկվի: Շնորհակալ եմ Քեզանից փրկության համար: Ամեն»:

Միբելի՛ եղբայրներ և քույրեր, մի քանի օրից պատմության գիրքը կանցնի ևս մեկ տարի: Ինչպես ընդունված է, յուրաքանչյուր տարեմուտի ի մի են բերվում կորուստներն ու ձեռքբերումները: Անցնող տարին աշխարհին բերեց նոր հիասթափություններ և ապագայի նկատմամբ վախեր: Իսկ ինչպիսի՞ն էր անցնող՝ 2015 թվականը մեզ համար. ավելի հաստատվեցի՞նք ու ամրապնդվեցի՞նք հավատքի մեջ: Որքանո՞վ կատարեցինք Տիրոջ կամքը: Եկե՛ք անցյալի սխալներից դասեր քաղենք ու նորոգենք մեր ներկան, և ինչպես առաքյալն է ասում. «Հիսուսին նայենք՝ մեր հավատքի առաջնորդին ու կատարողին...» (Եբր.12:1-2): Ամեն:

Հրահար Ամիրբեկյան

ԴԱՎԹԻ ԵՐԳԸ

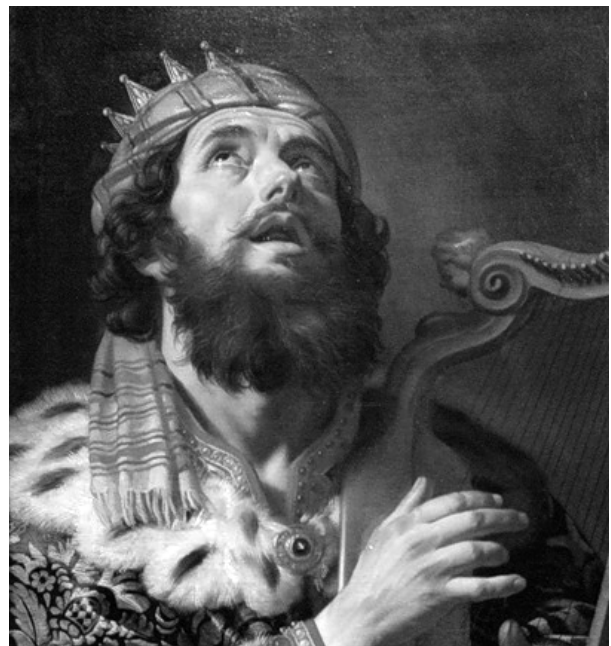
«Քու քաղցրությունդ զիս սպանեց» (Բ Թագ. 22:1-51):

Թեև Դավիթն Աստծու հետ մտերիմ հարաբերությունների մեջ էր, այնուամենայնիվ նա էլ, որպես մարդ, ուներ ներքին պատերազմներ և ապրումներ: Նման մի վիճակ նկարագրված է Բ Թագավորաց 22 գլխում, որտեղ մենք լսում ենք նրա երգը՝ թշնամիների և Սավուդի ձեռքից ազատվելու մասին, ինչը ցույց է տալիս, թե նա որքան էր ապավինում Աստծուն: Այդ ապավինությունը նրան հաղթող էր դարձնում պատերազմների մեջ:

Դավթի ներսում տազնապ կար: Այդ տազնապը Դավիթը ներկայացնում է Բ Թագ. 22:5-6 խոսքերում և արտահայտվում է հետևյալ կերպ. «մահվան ալիքները ինձ շրջապատեցին..., գերեզմանի լաբերը զիս պաշարեցին...»: Դավիթն Աստծու մարդ էր, նա սովորել էր նեղության մեջ Աստծուն դիմել և ապավինել Նրան: Այդ բանի մեջ համոզվում ենք նաև Բ Թագ. 24:14-ում, որտեղ Դավիթը Գադ մարգարեին ասում է հետևյալը. «Խիստ նեղության մեջ եմ. լավ է Աստծու ձեռքն ընկնեմ, Նրա ողորմությունը շատ է, ու մարդու ձեռքը չընկնեմ»: Ոչ մի ներքին ալեկոծություն կամ արտաքին նեղություն Դավթին ետ չպահեց վերոհիշյալ երգը երգելուց: Նա Բ Թագ. 22:4-7 խոսքերում իր նեղության մեջ օրհնյալ Տիրոջն է կանչում հերթա-

կան անգամ և ազատվում է իր թշնամիներից:

Սա մի երգ է, որն անհրաժեշտ է սովորել նաև մեզ, այն մարդկանց, ովքեր անցնում են արցունքի հովիտներ, ովքեր Աստծուն մոտենալու որոշում ունեն, ովքեր ընտրել են Աստծուն հաճելի կյանքը և ուզում են մեկանալ Նրա հետ:

Դավիթը երգում է. «Տերը իմ վեմն է, ամրությունս է, բերդս է...», այսինքն՝ նրա վրա եկած բոլոր կրակոտ նետերը կոտրվում են Աստծու պահպանության մեջ և չեն հասնում նրան: Դավիթը շարունակում է՝ «Իմ Աստվածը իմ պարիսպս է...», այսինքն՝ նա հավատում է, որ ինքը շրջապատված է Աստծու կրակե պարսպով և որ «դրսից» ոչ

Ձեկբեմբեհ, 2015թ., №11 (73)

մի հարված իրեն չի հասնի: Գիտեք, ոչ բոլոր մարդկանց համար է Աստված վեմ ու պարիսպ: Մարդը իր պաշտպանությունը և ամրությունը, այսինքն՝ իր պարիսպը հաճախ տեսնում է իր կարողությունների, իմաստության և փորձի մեջ: Սակայն այդ բոլոր մարդկային և մարմնավոր զենքերը չեն կարող դիմադրել դժոխքից եկած ամենաչնչին հարվածին:

Դավթի երգի մեջ հանդիպում ենք նաև հետևյալ սքանչելի տողերին. «...ճրագս Դու ես»: Սաղմոսներում նա ավելացնում է. «Քո լույսով ենք տեսնում լույսը...»: Այս բառերը Աստծուն ապավինող մարդու բառեր են: Երբ ես հավատքով կրկնում եմ այդ տողերը, կարծես միանում եմ Դավթի երգին և ուզում եմ իմ բառերով արտաբերել և երգել, որ իմ ներսի, իմ բնության խավարից, իմ անհավատությունից նույնպես ինձ վրա հարված չգա, քանի որ իմ Աստված իմ ճրագն է, ինձ լուսավորել է Քրիստոսի հավիտենական Լույսով: Աստված իմ «հենվելու գավազանն է...», երգում է երանելի Դավիթը: Ակամա հիշում ենք Երգ Երգոցի 8:5-ի հարցը. «Ո՞վ է ասիկա, որ իր սիրեկանին կոթնած անապատեն կ'ելլէ»: Մարդկությունը հենվելու տեղ չունի, հենվելու գավազան չունի: Աստված Ինքը մեզ համար դարձավ «հենվելու գավազան», Քրիստոսի խաչը մեզ համար դարձավ «փրկության գավազան», որպեսզի Նրա վրա հենվենք ու չզլորվենք հավիտենական կորուստ: Մենք կարող ենք շատ երկար մտորել և խո-

սել այս երգի բառերի մասին, սրանք մարգարիտներ են մեր հոգու աշխարհի համար, անփոխարինելի գանձեր:

Տեսեք, թե էլ ինչ է երգում նա. «Աստծով պարիսպ եմ անցնում», այսինքն՝ անհաղթահարելի հարց չկա իմ կյանքում, «բարձրեն զիս բռնեց և շատ ջրերից զիս հանեց», այսինքն՝ Աստված նրա կյանքում կանգնած է բոլոր հարցերից և խնդիրներից բարձր: Ի՞նչ հիանալի երգ է, ինչպիսի՜ հավատքի երգ է, ի՞նչ փառավոր է Աստված Դավթի կյանքում: «Բարձր տեղերի վրա է ինձ կանգնեցնում», այսինքն՝ ոչ թե միայն Աստված է բարձր կանգնած նրա կյանքում, այլ նաև նրան է բարձրացնում: Կարևոր չէ, թե դու որտեղ ես՝ Դանիելի նման գուրի մե՞ջ ես, թե՞ Հովսեփի նման՝ բանտում: Կարևորը՝ դու Աստծու մեջ ես, Քրիստոսի մեջ ես: Այսպիսի հավատքը քեզ կազատի քո բոլոր թշնամիներից, լինեն նրանք Սավուդի, թե քո դեմքով:

Դավիթը չի մոռացել երգել և ասել «...լայնարձակ տեղ հանեց զիս...քանի որ ինձ հավնեցավ»: Ես մտածում եմ, որ Աստված հավանում էր ոչ թե Դավթի մարդկային արժանիքները, այլ Դավթի հավատքը, որի շնորհիվ նա պահում էր Տիրոջ Խոսքը՝ ասելով. «...Տիրոջ ճամփաները պահեցի, ամբարշտություն չարեցի, անոր օրենքներից չհեռացա, կատարյալ եղա և անօրենությունից զզուշացա»: Ավելացնում է նաև. «...ապրում եմ Անոր աչքերի առջև»: Տեսնո՞ւմ եք, թե ինչպե՞ս էր Դավիթն ապավինում Տիրոջը:

Սա է պատճառը, որ 36 խոսքում նա երգում է. «Քու քաղցրությունդ զիս սպանեց», այսինքն՝ երբ հանդիպեցի Աստծուն, հաղորդակցվեցի Նրա հետ, ինձնից բան չմնաց, և ես ուզեցի վերանալ Աստծու հավիտենական փառքի մեջ և հավիտյան վայելել Նրան: Այլ կերպ այս երգը չէր ծնվի նրա սրտում, այս երգը չէր հասնի մեզ, այս երգը չէր դառնա հավատքի երգ: Դավիթն իրեն չէր պատկերացնում առանց Աստծու:

Այս վիճակների մասին մտածելով՝ ինձ հարց տվեցի, թե Աստված իմ մեջ ի՞նչն է հավանում: Որոշ ժամանակ հետո ինձ մի միտք բացվեց, որ՝ Աստված իմ մեջ Քրիստոսին է հավանում: Ես շատ ուրախացա և ավելի հաստատվեցի Աստծու ճանապարհների մեջ:

Վերջում ես ուզում եմ նաև շեշտել Դավթի ակնարկը Աստծու էության մասին: Աստծուն ճանաչելը շատ կարևոր հարց է մեզ համար: Նրան ճանաչելուց է, որ ուզում ենք Նրա հետ միանալ և երգել Նրան ոչ միայն նեղությունների ժամանակ, այլ նաև բոլոր իրավիճակներում: Դավիթն ասում է. «...ողորմածի հետ ողորմած ես, կատարյալի հետ կատարյալ ես, մաքուրի հետ մաքուր ես, ծուռի հետ ծուռ ես»:

Մենք շատ երգեր ենք երգում: Եկե՛ք այսօր միանանք Դավիթ թագավորին և երգենք նրա սրտում ծնված երգը, որի բառերն են՝ «հրաժարվիր քո ծուռ ճանապարհներից, վերաբերվիր Նրան մաքուր և կատարյալ սրտով և հավիտյան ողորմություն կգտնես Աստծու մեջ»:

Վարդան Մակարյան
ք. Էջմիածին

ԳՈՃՈՒՆԱԿՈՒԹՅԱՆ ՊՏՈՒՂԸ

Տարիներ առաջ մի գիտնական աղքատ մեկին հանդիպելով՝ ասում է. «Բարի լույս, թշվառ մարդ»: Աղքատը խոնարհությամբ պատասխանում է. «Թեև թշվառ եմ երևում, բայց ամբողջ կյանքիս մեջ երբեք ամպոտ առավոտ կամ մեղամաղձոտ օր չեմ ունեցել»: Գիտնականը զարմանում է. «Ի՞նչ ես ասում, այդ ինչպե՞ս կարելի է, եթե դու աղքատ մեկն ես երևում, ցնցոտիների մեջ ես ու բարեկամներ կամ օգնականներ չունես»: Աղքատն ասում է. «Դրա գաղտնիքը պարզ է. ես ինչ վիճակի մեջ էլ լինեմ՝ առողջ կամ հիվանդ, հարուստ կամ աղքատ, մերկ կամ զարդարված, ամեն բանի մեջ իմ Աստծուն փառք եմ տալիս, և այս գոհունակ վիճակն ինձ երջանկացնում է»: Գիտնականն ասում է. «Եթե քո Փրկիչը քեզ դժոխք գցի, այնտեղ կկարողանա՞ս փառք տալ նրան»: Աղքատը պատասխանում է. «Անշուշտ, այնտեղ էլ փառք կտամ, որովհետև երկու թևեր ունեմ՝ հավատքի և սիրո, և այս երկու թևերով ամուր պիտի կառչեմ Նրան, և Նա երբեք ինձ պիտի չթողնի: Ու քանի որ Նա ինձ մոտ է, դժոխքի մեջ էլ պիտի փառավորեմ Նրան, քանի որ Նրա ներկայությամբ դժոխքն անգամ երկնային դրախտի կվերածվի»:

Ձեկ Կեմբրեյ, 2015թ., ՁՆ 11 (73)

Շնորհընկալ և օրհնյալ Մարիամը

Նոր Կտակարանում Մարիամի շուրթերից արտաբերված յոթ խոսք ենք գտնում, որոնք աննշանակ չեն և նրա հոգևոր նկարագիրն են բացահայտում:

1. «Ինչպե՞ս կլինի դա, քանի որ ես տղամարդ չեմ ճանաչում» (Ղուկ. 1.34): Սա Մարիամի հարցն է՝ ուղղված հրեշտակին, երբ վերջինս ավետում է նրան հղիանալու և Որդի ծնելու լուրը: Սա ցույց է տալիս Մարիամի խոհեմությունը:

Մարիամը Չաքարիայի նման թերահավատությամբ չէր հարցնում, թե ինչպես պետք է իմանա հրեշտակի խոսքերի ստուգությունը, այլ հավատում էր, որ իրեն ասվածը պիտի կատարվեր, պարզապես խոհեմությամբ հարցնում էր, թե ինչպես պետք է դա լինի:

2. «Ահա Տիրոջ աղախինն եմ, թող ինձ քո ասածի պես լինի» (Ղուկ. 1.38):

Սա ցույց է տալիս Մարիամի խոնարհությունը:

3. «Եվ մտնելով Չաքարիայի տունը՝ բարևեց Եղիսաբեթին» (Ղուկ. 1.40): Եղիսաբեթին ուղղված ողջույնի խոսքը ցույց է տալիս Մարիամի քաղցրությունն ու մարդասիրությունը:

4. «Իմ անձը փառավորում է Տիրոջը, և իմ հոգին ուրախացավ Աստծով՝ Իմ Փրկչով: Որովհետև նկատեց Իր աղախինի խոնարհ վիճակը, և այսուհետև բոլոր սերունդները ինձ երասնելի պիտի կոչեն: Զանի որ Նա, որ Հզոր է,

մեծամեծ բաներ արեց ինձ համար, և Սուրբ է Նրա անունը: Եվ Նրա ողորմությունը Իրենից վախեցողների վրա է՝ սերնդից սերունդ: Իր բազուկով զորություն ցույց տվեց. ցրեց ամբարշտավանների՝ իրենց սրտի խորհուրդներով: Չորավորներին իջեցրեց արոններից և խոնարհներին բարձրացրեց:

Սովածներին բարիքներով լիացրեց, իսկ հարուստներին՝ ձեռնունայն ճանապարհեց: Իր ողորմությունը հիշելով, օգնեց Իսրայելին՝ Իր ծառային, ինչպես խոստացել էր մեր հայրերին, Աբրահամին ու նրա շավղին հավիրյան» (Ղուկ. 1.46-55): Այս հատվածում երևում է Մարիամի ջերմեռանդ աղոթասիրությունը և Աստծուց գոհանալը:

5. «Որդյա՛ն, ինչո՞ւ մեզ հենք այսպես վարվեցիր, ահա հայրդ և ես վշտացած Քեզ էինք փնտրում» (Ղուկ.2.48): Սա ցույց է տալիս Մարիամի սերը: Մայրերին բնորոշ վրդովմունքով էր նա փնտրում իր կորած զավակին, որին շատ էր սիրում:

6. «Գինի չունեն» (Հովհ. 2.3): Այս խոսքով բացվում է մարդկանց հանդեպ Մարիամի գուրքը, այն է՝ օգնել մարդկանց կարիքի դեպքում:

7. «Ինչ որ չեզ ասի, արեք» (Հովհ.2.5): Այստեղ Մարիամը խրատ է տալիս անել այն, ինչ Հիսուսն է ասում: Այս խրատը յուրաքանչյուրիս սովորեցնում է պահել և կատարել Հիսուսի բոլոր խոսքերը:

Հարկ է նաև նշել, որ Նոր Կտակարանում տեղ գտած Մարիամի բոլոր խոսքերը կարճ և համառոտ են, իսկ աղոթքը և գոհությունը՝ երկար: Սա ևս բոլորին, հատկապես կանանց, սովորեցնում է խոսել կարճ ու համառոտ, բայց աղոթել ու գոհանալ՝ երկար:

ԿՈՐԱԾ ԴՐԱՄԱՊԱՆԱԿԸ

Դրամապանակս ճանապարհին ընկել էր: Երկու օր փնտրելուց հետո սկսեցի հաշտվել այն մտքի հետ, որ չկա ու չկա: Թեպետ դրամապանակի մեջ մի փոքր ու համեստ գուժար էր, սակայն ինձ համար այն կարեւոր էր: Դրա համար ես աղոթեցի, որ դրամապանակս գտնեմ: Երրորդ օրը երազումս տեսա, որ դրամապանակս ընկած էր այն ծառի մոտ, որի մոտով անցել էի երկու օր առաջ: Շտապեցի եւ ի՛նչ տեսա. դրամապանակը ծառի տակ էր, նույնիսկ գուժարն էր մեջը: Փառք մեր սրտագետ Աստծուն, իմ թանկագին Հիսուսին, որ ուղարկեց հրեշտակին, պահպանեց դրամապանակը երկու օր եւ ինձ հայտնեց երազով: Շնորհակալ եմ Աստծուց, գոհանում եմ ամենակարող ու անհնարը հնարավոր դարձնող մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսից:

Մանիկ քույրիկ, Ավան

Ձեկբեմբեթ, 2015թ., №11 (73)

Ներկայացնում ենք դրվագներ Ի.Ա.Լևոնիկի կյանքից

Ի.Ա.ԼԵՎՋՈՒԿԻ ՀՈՐ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ի.Ա.Լևոնիկ եղբոր հոր ապաշխարությունը տեղի է ունեցել հետևյալ կերպ. կիրակի օրվա նախօրեին հայրը երազում տեսնում է, իբր գնում է հարևան գյուղ, մտնում այն տունը, որտեղ հավատացյալներն են հավաքվում, մոտենում է սեղանին և տեսնում հոգևոր երգերի «Տավիդ» ("Гусли") ժողովածուն: Վերցնում է այն, բացում ու սկսում կարդալ ոսկյա տառերով գրված թ. 140 երգը. «Ես գիտեմ հանգստի վայրը»:

Կիրակի առավոտյան Իվանը հորն ու ավագ եղբայր Գրիգորիին առաջարկեց իր հետ գնալ հարևան գյուղ՝ հավաքույթի: Այս անգամ, հուրախություն Իվանի, հայրը համաձայնեց.

- Շատ լավ, բայց հիմա դուք երկուսով գնացեք, իսկ ես քիչ ուշ կմտնեմ, տանը մի երկու բան կա անելու:

Հայրը որոշել էր ստուգել իր տեսած երազը և, գլուխ բերելով գյուղական առտնին գործերը, ուղևորվեց հարևան գյուղ: Գնում էր այնպես, ինչպես տեսել էր երազում: Շատ արագ գտավ այն տունը, որտեղ տեղի էր ունենում հավաքույթը, կամացուկ ներս մտավ ու նստեց անկյունում, որը նրան անմի-

ջապես հարգանքով զիջեցին: Հայացքով փնտրեց որդիներին, հետո հաճելի զարմանքով լսեց իր Իվանի քարոզը, որը բոլորը լսում էին այնպիսի ուշադրությամբ, ինչպես որ ավագ քարոզիչներինը: Հավաքույթի ավարտից հետո մոտեցավ սեղանին ու տեսավ հոգևոր երգերի «Տավիդ» ժողովածուն: Թույլտվություն խնդրելով՝ բացեց մի պատահական էջ ու կարդաց թ.140 երգը. «Ես գիտեմ հանգստի վայրը»:

Հավատացյալները դեռ չէին հասցրել ցրվել: Նա նրանց պատմեց իր տեսած և իրականացած երազի մասին ու հենց այդտեղ ապաշխարեց: Դրանից հետո Վանյան և Գրիշան հավաքույթի էին գնում իրենց հոր հետ միասին:

ՄԵՐ ԱՍՏՎԱԾՆ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ ԱՄԵՆԱ- ԱՄԵՆԱԲԱՐԻՆ Է

Լևոններն աղքատ էին ապրում, թեև ընտանիքի հայրը գումար վաստակելու համար ոչ մի աշխատանքից չէր խորշում: Այդ պատճառով նա հաճախ էր լինում ընտանիքից հեռու: Մի անգամ էլ, երբ նա գնացել էր աշխատանք փնտրելու, տանը ոչ մի կտոր հաց կար, ոչ էլ մի հատիկ կարտոֆիլ: Մայրն արդեն ամաչում էր պարտքով որևէ բան խնդրել. աղքատներն իրենք հազիվ էին ծայրը ծայրին հասցնում, իսկ հարուստները չէին տալիս: Սոված երեխաները դա չէին հասկանում և ամբողջ օրը լացով ուտել էին ուզում: Նրանց նայելով՝ մայրը ևս լաց եղավ, իսկ հետո սրտանց ասաց.

- Եթե ուտել եք ուզում, ապա գնացեք և Իվանի հետ աղոթեք, գուցե Աստված կլսի ձեզ:

Իվանը ծնկի եկավ առաջինը, նրան հետևեցին մյուսները, այդ թվում և մայրը:

Երեկոյան մեկը ծեծեց նրանց տան դուռը: Մայրը բաց արեց. ներս մտավ հարևան գյուղի ուղղափառ եկեղեցու երեցը՝ մի մեծ զամբյուղ ձեռքին:

- Ահա նվեր եմ բերել ձեզ Տիրոջից, - ասաց նա և սեղանին դրեց բարձրակարգ ալյուրից պատրաստված մի մեծ կլոր հաց, խոզի ճարպի մի մեծ կտոր, ապա անկյունում դատարկեց մոտ երկու դուլ ընտիր կարտոֆիլ և բացատ-

րեց, - ճաշից հետո պառկեցի հանգստանալու: Նոր էի աչքս կացրել, երբ մի ձայն լսեցի. «Սոչիչնոյե գյուղ՝ Լևոններին ուտելիք տար»: Մտածեցի, թե ինձ թվաց, սակայն նույն բառերն ասվեցին ևս երկու անգամ: Այդ մասին պատմեցի կնոջս, իսկ նա, թե. «Դա Տերն է ասել, տա՛ր»: Ես էլ՝ թե. «Նրանց տղան աղանդավոր է, չեմ տանի»: Կինս պնդեց. «Տա՛ր, գուցե դրա համար Աստված կբուժի մեր հիվանդ որդուն՝ Մաքսիմին»: Ես էլ բերեցի: Աղոթեք մեր խեղճ Մաքսիմի համար, գուցե Աստված իսկապես օգնի մեզ:

- Վանյա, - ձայնեց մայրը՝ նվերից ուրախացած, - կաղոթե՞ք Մաքսիմկայի բժշկության համար:

- Կաղոթենք, անպայման կաղոթենք: Աստված սիրում է, որ քրիստոնյաներն աղոթում են միմյանց համար, - պատրաստակամորեն արձագանքեց Վանյան, - միայն թե դուք շատ-շատ հավատացեք, որ Նա կօգնի: Նա ամենակարող է և ամենաբարին ողջ աշխարհում:

Որոշ ժամանակ անց Սոչիչնոյեի հավատացյալներին այցելեց մի օտարական հավատացյալ:

Հավաքույթից հետո նա մոտեցավ Վանյային, որն իր քարոզի մեջ պատմել էր, թե ինչպես էր ուղղափառ եկեղեցու երեցը, Աստծու կարգադրությամբ,

Ձեկբեմբեթ, 2015թ., №11 (73)

ուտելիք բերել իրենց քաղցած ընտանիքին: Աստծու մարդը հարցրեց.

- Իսկ դու կարո՞ղ ես ինձ ցույց տալ, թե որտեղ է ապրում այդ ուղղափառ երեցը:

- Իհա՛րկե,- ասաց Վանյան և անմիջապես Աստծու մարդուն ուղեկցեց հարևան գյուղ: Երբ մոտեցան հարուստ առանձնատանը, բակից հաչոցով դուրս պրծան երկու գամփռ շուն: Ծրունին ձեռքը թափահարեց շների վրա, որոնք վայրկենապես հանդարտվեցին ու սկսեցին բարեկամաբար շարժել պոչերը:

Երեցը դուրս եկավ, շատ զարմացավ շների պահվածքից և հյուրերին տուն հրավիրեց:

- Խաղաղություն ձեր տանը,- ասացին ծերունին ու տղան՝ դռան շեմից անցնելով:

- Խաղաղությամբ ենք ընդունում,- պատասխանեցին երեցի ընտանիքի անդամները:

- Աստված ինձ ուղարկել է, որ ձեզ հարցնեմ. իսկապե՞ս հավատում եք, որ Նա կարող է բուժել ձեր մահացող որդուն:

- Հավատում ենք,- հավատքով լցվելով՝ ասաց երեցը: Նրան միացան մասն մյուսները:

- Իսկ դու հավատո՞ւմ ես,- հարցրեց ծերունին՝ գավազանին հենված մոտենալով գունատ և վտիտ տղայի մահճին:

- Հավատում եմ,- հազիվ լսելի շշուշաց հիվանդը:

- Բոլորդ ծնկի եկե՛ք, Տիրոջը պիտի

խնդրենք այս հոգու փրկության և նրա երկրավոր կյանքը երկարացնելու համար,- կարգադրեց ծերունին և, գավազանը դնելով անկյունում, առաջինը ծնկի եկավ հիվանդի սնարի մոտ: Նրա օրինակին հետևեցին մյուսները:

Աղոթքի ժամանակ Վանյային թվում էր, թե մի անտեսանելի ուժ իրեն հատակից վեր է բարձրացրել:

Ապա ծերունին ոտքի կանգնեց, բռնեց Մաքսիմի ձեռքից ու բարձրաձայն ասաց.

- Վե՛ր կաց, Աստված բժշկում է քեզ:

Մաքսիմը նստեց անկողնու մեջ, ապա հնազանդորեն սահեց հատակին և մի քանի քայլ կատարեց: Շնորհավորելով՝ հիվանդին առաջինը գրկեց Վանյա Լևչուկը, հետո ցնծությամբ որդուն ձեռքերի վրա վերցրեց հայրը, բայց Մաքսիմկան դուրս սահեց հոր գրկից. ուզում էր ինքնուրույն քայլել: Նրա այտերը շառագունել էին: Իսկ ծերունին խստորեն հարցրեց.

- Ուրախությունից մոռացա՞ք շնորհակալություն հայտնել Աստծուն:

Առաջինը ծնկի եկավ Մաքսիմկան: Բոլորը միաբան շնորհակալ եղան Աստծուց հրաշալի բժշկության համար: Ապա տանտիրուհին վազեց սեղան բացելու, իսկ տանտերը՝ հյուրեր հրավիրելու, որպեսզի ողջ գյուղն իմանա կատարվածի մասին: Հետագայում, Մաքսիմկայի ընտանիքի միջոցով, Աստված այդ գյուղում հիմնեց Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների նոր եկեղեցի:

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

1988-ի երկրաշարժից երկու օր էր անցել: Փողոցի տղաներով՝ ուր-տասը հոգով խմում էինք անմեղ զոհերի հիշատակի համար: Ժամը ութն անց կես էր, Մարտիկենց տնից դուրս եկանք հարքած: Տղաները գնացին մյուս ընկերոջ տուն՝ սուրճ խմելու, իսկ ինձ Մարտիկն ասաց, որ նստեմ իր ժիգուլին՝ տեղ ենք գնում: Մինչև հիմա չգիտեմ, թե ուր էինք գնում: Մոտ հարյուր մետր էինք գնացել, հանդիպեցինք Ժորային ու Գուրգենին: Մարտիկը կանգնեց ու ասաց, որ նստեն: Մեքենան քշեց Նորագավիթից դեպի Մասիս տանող մայրուղով:

Տղաները Մարտիկին մի քանի անգամ ասացին, որ կանգնի ու իրենք նստեն դեկին, քանի որ իրենք էլ էին վարորդ և սքափ էին: Բայց Մարտիկը չէր էլ ուզում լսել: Վերջապես Գուրգենն ասաց, որ մեքենան կանգնեցնի՝ այդպես է պետք: Երբ կանգնեց, Գուրգենն իջավ, վարորդի կողմից մոտեցավ դռանը և պնդեց, որ ինքը քշի մեքենան, բայց Մարտիկը մնաց անկոտրում և ասաց.

- Եթե իմանայի, որ դրա համար ես կանգնեցնում չեի կանգնի:

Գուրգենն ինձ ասաց որ ես անցնեմ հետևի մասում նստեմ, իսկ ինքը նստի վարորդի կողքը, քանի որ ինքը խմած չի: Անցավ մոտ ութ-տասը րոպե, ես

զգացի ուժեղ հարված: Մեքենան հարվածեց Զանգիլար գնացող կամրջի եզրաքարին ու դեպի աջ գլորվեց, քանի որ ճանապարհը բարձր է, իսկ աջ ու ձախ կողմերը շատ ցածր են: Հիմա էլ այդ տեղով անցնելիս ցանկացած մարդ կպատկերացնի այդ պահը: Ես այլևս ոչինչ չեմ հիշում, ինչ որ պատմում եմ, ինձ պատմել են ուրիշները:

Ժամը իննին պարեկային ժամ էր լինում, և դեռ տասնհինգ րոպե կար: Երեքս ուշագնաց կամ արդեն մեռած էինք, չգիտեմ, բայց Ժորան ոտքերը կոտրած մի կերպ բարձրանում է ճանապարհի վրա ու... հրաշք՝ մեքենա, որն ուղարկվել էր Տիրոջ կամքով: Ժորան կանգնեցնում է Գազ 24-ը: Մեքենան վերցնում է երեքին, իսկ ինձ չեն տեսնում, քանի որ պարզվում է՝ ես այդտեղից չգիտեմ ինչպես մոտ երեսունհինգ-քառասուն մետր հեռու եմ ընկած լինում, որի մասին ամիսներ հետո իմացա ավտոտեսուչների պատմածից: Գազ 24-ը սկզբում մոտենում է ճանապարհային ավտոտեսուչներին, հետո քշում Մասիսի հիվանդանոց: Ինձ գտնում են տեսուչներն ու բերում մույն հիվանդանոց, որտեղից արդեն դուրս էր գալիս շտապօգնության մեքենան, մեջը՝ Գուրգենի դին: Ինձ էլ են տեղափոխում մույն մեքենան, որը մեզ տանում է դիահերձարան: Հիվանդա-

Ձեկբեմբեթ, 2015թ., №11 (73)

նոցի գլխավոր բժիշկն ու չորս այլ բժիշկներ, շտապ օգնության երկու բժիշկներն ու երկու ավտոտեսուչները վկայում են, որ ես ու Գուրգենը մահացած ենք եղել:

Աներձագիս պատմելով՝ լուսադեմին դիտարկեցի մոտ հավաքված էին ու ուզում էին մեր դիերը տեսնել, երբ հանկարծ ներսից ձայներ լսվեցին, ու դուրս եկող մարդն ասաց, որ մեռելը շարժվեց ու խոխոռաց է հանում: Անմիջապես ինձ տեղափոխում են Մասիվի շտապ օգնության հիվանդանոց: Այնտեղ մի հայ բժիշկ կար, որ Ամերիկայից էր եկել, ես կասեի՝ ինձ համար: Նա ատենախոսություն էր պաշտպանել ուղեղի թաղանթի վրա լցված արյունը անվնաս հեռացնելու թեմայով, իսկ ես հենց այդ վիճակում էի: Տեսնելով բարձի վրա ականջիցս թափված արյունը՝ նա անմիջապես անցնում է գործի: Մոտ երկու ամիս ես մարդկանց չէի ճանաչում՝ ո՛չ կնոջս, ո՛չ բույրերիս: Այդ ժամանակ ունեի երկու աղջիկ, նրանց ճանաչեցի ու կամաց-կամաց կարգավորվեցի: Այժմ ունեմ չորս աղջիկ և չորս թոռ (առայժմ):

Շատ դաժան օրեր էին, օրական աչքիս առաջ մեկ-երկու հոգի մեռնում էին, ես չէի հասկանում, թե ինչ է կատարվում: Բոլորը խոսում էին երկրաշարժից, ես էլ կարծում էի, թե մի տուժող էլ ես եմ: Ուղեղի ցնցում էի ստացել և հիշողությունս կորցրել: Բայց փառք մեր Տիրոջը, որ ամեն բան կարգավորվեց: Ես բժշկվեցի, բայց շատ եմ ավստում, որ այն ժամանակ չապաշխարեցի: Ջոքանչս՝ Շամրիկ մայրիկը, ապաշխարում էր, և ես համոզված եմ, որ նրա և եկեղեցու (այն եկեղեցու, որի անդամներ ենք արդեն ես, կինս, աղջիկս) աղոթքներն են ինձ փրկել:

Այսօր Ժորան կաղում է՝ ոտքի սխալ բուժման հետևանքով, Գուրգենը չկա, Մարտիկը երկու տարի բանտ նստելուց հետո դուրս եկավ որպես խելագար, հիմա չկա: Իսկ ինձ Աստված դարձրել է Իր որդին, Իր ընտանիքի անդամ: Փառք մեր ամենակարող Տիրոջը:

**Ջաթարյան Մեսրոպ
Նորագավիր**

* * *

Անգութ աշխարհից երբ թողնեմ, գնամ,
Իմ Տեր Հիսուսի գործին միանամ,
Ասրծո՛ւ լծողովուրդ, ես իմ երգերով
Հավաքույթներին չեզ հեղ կմնամ...

* * *

Բարկությունը դեսպանի պես կգա քեզ,
Որ քո սրտից ծածուկ բաներ վեր հանի:
Նա անգութ է, կրակուր է ու անյրես,
Նայիր, որ նա համբերանքդ չտանի...

ԱՅՅԵԼՈՒԹՅՈՒՆ

Հարևան գյուղում ապրող քույրիկը հիվանդացել էր: Գյուղը հեռու չէր՝ ընդամենը տասներկու կիլոմետր, բայց ճանապարհն անցնում էր անարդաբնակ վայրերով՝ դաշտերի միջով, մեծ անտառի կողքով, որտեղ, ասում են, գայլեր են հայտնվել: Խոսակցություններ էին տարածվել, որ գայլերը հոշոտել են մի կնոջ: Ավտոբուսով, շրջկենտրոնով գնալու դեպքում մի քանի օր ժամանակ էր պահանջվում: Վանյան խորհրդակցեց կնոջ հետ, աղոթեցին, և որոշեց գնալ կարճ ճանապարհով, հեծանվով: Կինը քաղցրավենիք, ընծաներ պատրաստեց քրոջ երեխաների համար, քրոջ համար՝ ինչ-որ դեղեր և օրհնելով ճանապարհի դրեց ամուսնուն:

Քեռի Վանյան քրոջ մոտ հասավ առանց պատահարի: Հորդորեց և մխիթարեց նրան, երեխաներին տվեց քաղցրավենիքը, աղոթեցին միասին, և օրվա երկրորդ կեսին ճանապարհվեց տուն: Ահա ավարտվում է անտառը, մնացել է մի ոչ մեծ բլրակ, ապա դաշտերը, և արդեն տուն կհասնի: Քեռի Վանյան ուզեց իջնել հեծանվից, որպեսզի ոտքով գնա, քանի որ բարձրանալիս հեծանվի ոտնակները պտտելը դժվար է: Բայց նոր էր ոտքը գետնին կպել, երբ ականա ետ նայեց և... նրա

սիրտը սարսափից թուլացավ. հետևից վազում էին երկու գայլ:

Նա անմիջապես ցատկեց հեծանվի վրա և ամբողջ ուժով պտտեց ոտնակները: Բայց բլուրն ի վեր այնքան էլ արագ չես գնա, իսկ գայլերը մոտենում էին: Երբ արդեն մնացել էր մի տասը մետր, քեռի Վանյան հասկացավ, որ փախչել չի հաջողվի: Նա մի կողմ դրեց հեծանվը, շրջվեց դեմքով դեպի գայլերը և ընկավ ծնկների վրա: «Տե՛ր Աստված: Ես գիտեմ, որ Դու ամենագոր ես, Դու կարող ես գայլերի բերանը փակել, ինչպես մի ժամանակ փակեցիր առյուծների բերանը՝ պաշտպանելով Դանիելին, Քո ծառային: Ես ոչինչ չունեմ հպարտանալու, ես այնպես ուժեղ և խիզախ չեմ, ինչպես Դանիելը, բայց Դու, ո՛վ Տե՛ր, նույնն ես, Դու կարող ես ինձ պաշտպանել»:

Աչքերը բացելով՝ քեռի Վանյան

Ձեկբեմբեք, 2015թ., № 11 (73)

տեսավ, որ գայլերը նստել են իրենից ոչ հեռու և աչքերը չռել են իր վրա: Նա նորից սկսեց ջերմեռանդորեն խնդրել Տիրոջ օգնությունը: Բայց գայլերը տեղից չէին շարժվում: «Բայց եթե Դու, ով Հայր, - աղոթում էր նա, - ուզում ես դադարեցնել իմ կյանքը, թող Քո կամքը լինի: Պատրաստի՛ր ինձ Քեզ հետ հանդիպմանը և վերցրո՛ւ իմ հոգին»:

Բացելով աչքերը՝ քեռի Վանյան տեսավ, որ գայլերը շրջվելով փախչում

են ճանապարհով՝ հեռանալով իրենից: «Նշանակում է դեռ այս երկրից գնալու ժամանակը չէ, - որոշեց նա և մեծ երախտագիտությամբ խոնարհվեց Տիրոջ առջև՝ փառաբանելով Նրան սքանչելի ողորմության համար: Ապա վերցրեց հեծանիվը և գնաց ճանապարհով՝ ուրախանալով հրաշքի համար:

Կիրակնօրյա դպրոցի "Наследие"

Ժողովածուից

ՄԱՅՐ, ԵՍ ՓՐԿՎԵՑԻ

Մի հավատացյալ քույրիկի որդի, որ սկզբում կիրակնօրյա դպրոց էր հաճախում, մեծանալով՝ չար ընկերակցությամբ է տարվում: Նա նավաստի է դառնում ու հաճախ է նավարկում հեռուներում:

Մի գիշեր հավատացյալ մայրը հանկարծ արթնանում է և տղայի համար աղոթելու պահանջ է զգում: Աղոթում է այնքան ժամանակ, մինչև հանգստանում է և քնում:

Այդ ժամանակ օվկիանոսի վրա մեծ փոթորիկ է լինում, և նավի կայմերից մեկը կոտրվում է: Նավապետը հրամայում է, որ այն կտրեն ու նետեն: Մինչ նավաստիներն աշխատում էին, հսկա մի ալիք վերցնում է տղային և օվկիանոսի մեջ նետում: Տղայի մտքով փայլակի պես սա է անցնում. «Եթե ես հիմա մեռնեմ, հավիտյան կորած եմ»: Այդ պահին նա հիշում է պատանի

եղած ժամանակ կիրակնօրյա դպրոցում իրենց երգած հետևյալ տողերը. «Թողություն կա քեզ, եթե Խաչյալին նայես: Կյանք կա քեզ համար, ուստի Նրան նայիր, ով մեղավոր, նայիր ու փրկվիր»: Տղան սկսում է աղաղակել. «Ո՛վ ողորմած Աստված, ես նայում և հավատում եմ Հիսուսին, փրկի՛ր ինձ»: Հետո նա գիտակցությունը կորցնում է: Մի ուրիշ ալիք նրան նորից գցում է նավի տախտակամած: Նավաստիները մի կերպ ուշքի են բերում նրան: Ուշքի գալուն պես նրա առաջին խոսքը սա է լինում. «Գոհություն Աստծուն, ես փրկված եմ»:

Հետո, երբ տղան տուն է գալիս, մորն ասում է. «Մա՛յր, ես փրկվեցի», և իր հետ կատարվածն է պատմում: Մայրը հիշում է, որ դա այն պահին է եղել, երբ ինքը տղայի համար աղոթում էր:

Ա. Զոպանյան, «Չմայլելի դավազներ»

ՄԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հավատարար Իրեն ու փրկություն ունենաք:
Այդ մասին հոգիանում 3.16-ում կարդում ենք.

«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փոխեց, որով
Նրան հավատա չկորցի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:
Եթե Դուք ուզում եք ամենի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք
դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով.

Երևան

Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Ջեյրում	055-66-82-06, 099-66-82-06	Այդինյան Լևոն
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ(Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան Եփրեմ
Շենգավիթ, Չարբախ	094-84-39-84	Ղազարյան Մամիկոն
Չերմուշկա	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջիկյան Անդրանիկ

Շրջաններ

Արուլյան	094-34-75-91	Ջաքարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Սյրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փյոլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Թովստյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Մասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արզուման
Ջանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միք
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Հարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միք
Ճամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարձանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոյիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուրիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուրիասյան Նորիկ

ԻՆՉՊԻՍԻ՞ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՈՒՆԵՍ ՇՐՋԱՊԱՏԻԴ ՀԵՏ

«Իմաստությունք վարվեցեք դրսիսների հեպ՝ ժամանակը փրկագնելով»

Կողոսացիս 4:5

«Տեր Աստուծուն չեք սրտերում սո՛ւրբ պահեցեք և միշտ պատրաստ եղեք հեզությունք ու երկյուղածությունք պատասխան փաշու բոլոր նրանց, ովքեր չեզ կհարցնեն չեք ունեցած հույսի մասին»

Ա Պետրոս 3:15

«Եվ ինչ որ անեք, քե՛ խոսքով և քե՛ գործով, բոլորը Տեր Հիսուսի անունով արեք, գոհություն փաշով Աստուծուն և Հորը՝ Նրա միջոցով»

Կողոսացիս 3:17

«Դյուրարորբոր մարդու հեպ մի՛ ընկերացիր ու մի՛ գնա ցասկոպ մարդու հեպ, որ չլինի քե սովորեա նրա ճանապարհները, ու հոգուդ համար որոգայք պատրաստեա»

Առակաց 22:24,25

«Ամեն ինչ արեք առանց արարունջների և վիճարանությունների, որ լինեք անարատ և անվնաս, Աստծո որդիներ, անմեղադրելի՝ այս ծնող ու խորորյալ սերնդի մեջ, որոնց մեջ լուսավորների պես փայլեցե՛ք աշխարհում»

Փիլիպեցիս 2:14-15

«Իրար հանդեպ գրալի՛ց եղեք եղբայրական սիրով և պատվելիս միմյանց փոխ գերապատվությունը»

Հռովմեացիս 12:10